

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Nádas Gábor ügyvéd által képviselt felperesnek, az alperesek pernyertessége érdekében fellépő beavatkozó közreműködése mellett, a dr. Pongrácz Tibor ügyvéd által képviselt I. rendű és II. rendű alperesek ellen, kártérítés megfizetése iránt indított perében, a Fővárosi Törvényszék 2012. február 28. napján meghozott 22.P.20.997/2011/8. számú ítélete ellen, a felperes részéről 9. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését részben megváltoztatja és egyetemlegesen kötelezi az alpereseket, hogy 15 napon belül fizessenek meg a felperesnek 790.447 (hétszázkilencvenezer-négyszáznegyvenhét) forintot, és ezen összeg után 2008. augusztus 1. napjától a kifizetésig a késedelemmel érintett naptári félét megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező kamatot. A felperes által az alpereseknek együttesen fizetendő ügyvédi munkadíj összegét 127.000 (százhuszonhétézer) forintba leszállítja. Ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alpereseknek, mint egyetemleges jogosultaknak 60.000 (hatvanezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az I. rendű alperes, mint a ... **számú** Ügyvédi Munkaközösség alkalmazásában álló ügyvéd látta el a jelen per felperesének, mint alperesnek a képviseletét a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt 29.P.90.650/1994. számon és a Fővárosi Bíróság előtt 57.Pf.24.478/1994. számon folyamatban volt peres eljárásban. A ... **számú** Ügyvédi Munkaközösség 1991. december 15-én megszűnt. A II. rendű alperes 1994. november 14-én alakult, annak az I. rendű alperes is tagja. Az alperesi beavatkozó az alperesek felelősségbiztosítója. A Fővárosi Bíróság a 57.Pf.24.478/1994/5. számú ítéletével arra kötelezte jelen per felperesét, hogy öt másik személlyel egyetemlegesen fizessen meg **P. L.** örököseinek 1.638.636 forint tőkét és annak járulékait. A jogerős ítélet megváltoztatása érdekében előterjesztett felülvizsgálati kérelem és perújítási kérelem nem vezetett eredményre. A jogerős

ítélet alapján indult végrehajtási eljárásban a végrehajtó lefoglalta, és 3.400.000 forint vételárért értékesítette a ... szám alatti ingatlan felperes nevén nyilvántartott 1 tulajdoni illetőségét. Ebből 2.916.135 forintot átadott a végrehajtást kérőnek, a fennmaradó összeget a végrehajtás költségeire számolta el. A Fővárosi Bíróság a 15.P.634.305/2004/58. számú, első fokon jogerőre emelkedett ítéletével kötelezte az alpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek 2.916.135 forint tőkét, utána 2004. május 21-től a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamatot, valamint 475.000 forint perköltséget. Döntését arra alapította, hogy az alperesek nem tájékoztatták a felperest az ellene indított perben a védekezés alapjául szolgáló releváns tényekről, ezzel megszüntették a felperes és a köztük létrejött megbízási szerződést, és kárt okoztak a felperesnek. Az ítélet meghozatalának alapjául szolgáló eljárásban az alperesi beavatkozó szintén beavatkozónak vett részt. A végrehajtó 2003. október 8-án ifj. P. L. követelésének kielégítésére lefoglalta a felperesnek az alperesi beavatkozóval szembeni követelését. A beavatkozó 4.376.749 forintot átutalt, a felperes pedig 827.972 forintot befizetett a végrehajtónak, ezzel a végrehajtási eljárás megszűnt. A felperes a keresetében 5.604.721 forint és ezen összegből 4.376.749 forint után 2008. augusztus 1-jétől a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamat, 827.972 forint tőke után 2010. november 17-től a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamatnak és 400.000 forint tőkének, valamint a perrel felmerült költségeinek az egyetemleges megfizetésére kérte kötelezni az alpereseket. Követelését arra alapította, hogy az alpereseket marasztaló ítélet jogerőre emelkedését követően az alperesek felróható magatartásával okozati összefüggésben újabb kárai következtek be.

Az alperesek ellenkérelme elsődlegesen a per megszüntetésére irányult. Hivatkoztak arra, hogy a bíróság a felek között ugyanabból a ténybeli alapból származó ugyanazon jog tárgyában már jogerős ítéletet hozott. Erdemben a kereset elutasítását és a felperes perköltségben marasztalását kérték. Álláspontjuk szerint a felperes a végrehajtással felmerült többletköltségeit nem jogosult áthárítani az alperesekre. Ezzel kapcsolatban rámutattak, hogy a végrehajtási költségek a felperes önkéntes teljesítésének az elmaradása miatt keletkeztek. Vitatták az egyetemleges marasztalásuk lehetőségét. Kifejtették, hogy a felperes nem élt visszkereseti jogával a vele egyetemlegesen marasztalt személyekkel szemben, ezzel megsértette a kárenyhítési kötelezettségét, mert e jogának érvényesítése esetén a kár az 1/6-ára csökkent volna.

Az elsőfokú bíróság az ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alpereseknek együttesen 190.500 forint ügyvédi munkadíjat. Ítéletének indokolása szerint abban a kérdésben, hogy az alperesek jogellenes magatartásukkal kárt okoztak a felperesnek, a korábbi perben a bíróság jogerős ítéletében már állást foglalt. A per megszüntetésére azért nem látott jogi lehetőséget, mert a felperes a jelen perben a korábbi ítélet jogerőre emelkedését követően keletkezett károk megtérítése iránti, abban a perben el nem bírált követeléseket érvényesített. Okfejtése szerint a végrehajtással kapcsolatos költségek felmerülése kizárólag a felperes magatartására, a jogerős ítélettel elbíralt

követelés teljesítésének a hiányára vezethető vissza, ezért azok megtérítését a felperes nem követelheti az alperesektől a Ptk. 339. § (1) bekezdése alapján. Ebben a körben utalt arra, hogy a felperes nem tette vitássá a tartozás végrehajtó által közölt összegét. Az alperesek kártérítési felelősségének hiányával kapcsolatos álláspontja miatt mellőzte a kárenyhítési kötelezettségre vonatkozó bizonyítást.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést. Fellebbezési kérelme elsődlegesen arra irányult, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben változtassa meg, és egyetemlegesen kötelezze az alpereseket 4.705.443 forint és járulékai megfizetésére. Másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság azzal az indokolással utasította el a keresetet, hogy az ítélt dolog, azonban az ezzel kapcsolatos jogi álláspontját nem indokolta meg. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróságnak az a megállapítása, ami szerint a felperes a jelen perben érvényesített kárai utóbb következtek be, és azok érvényesítésére a korábbi perben nem került sor, ellentmondásban áll a bíróság ítélt dologra vonatkozó jogi álláspontjával. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a korábbi jogerős ítéletet felülbírálvá értékelt tényeket és hozott döntést. Hangsúlyozta, hogy a jogerős ítélet mindenkit köt. Előadta, hogy a perben érvényesített követelésnek nincs olyan része, ami a felperes esetleges felróhatóságához kapcsolódhatna. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság úgy foglalt állást a felperes magatartásának felróhatósága kérdésében, hogy nem vizsgálta a felek jogerős ítélet utáni magatartását. Előadta, hogy minden tőle elvárhatót megtett a megítélt követelés rendezése érdekében, a jogosulttal egyeztetéseket folytatott. Álláspontja szerint az egyeztetés befejezéséig nem volt elvárható tőle a tartozás megfizetése. Rámutatott, hogy a vele egyetemlegesen kötelezettekkel szemben az alperesek is felléphettek volna; ezt azért nem tették, mert maguk sem bíztak annak eredményességében.

Az alperesek a fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását és a felperes másodfokú perköltségben marasztalását indítványozták.

A felperes fellebbezése nem támadta az elsőfokú bíróság ítéletének a keresetet 4.705.443 forintot meghaladóan elutasító rendelkezését, ezért ez a rendelkezés a Pp. 228. § (4) bekezdése alapján első fokon jogerőre emelkedett. Emiatt a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének kizárólag a fellebbezéssel támadott elutasító rendelkezését vizsgálta felül.

A felperes fellebbezése kisebb részben megalapozott.

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság eljárásában nem észlelt olyan lényeges eljárási szabálysértést, ami szükségessé tette volna az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését a Pp. 252. § (2) bekezdése alapján.

A perbeli jogvita elbírálásához szükséges bizonyítékok rendelkezésre álltak, ezért az ítéltábla a Pp. 252. § (3) bekezdése alapján, a bizonyítási eljárás kiegészítése érdekében sem látta indokoltnak az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, a tényállásból levont jogi következtetéseivel és az arra alapított érdemi döntésével az ítéltábla nagyobb részben egyetértett.

A felperes a fellebbezésében tévesen hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság azért utasította el a keresetet, mert a felperes keresettel érvényesített követelését ítélt dolognak minősítette.

A Pp. 229. § (1) bekezdése szerint a keresettel érvényesített jog tárgyában hozott ítélet jogereje kizárja, hogy ugyanabból a tényalapból származó ugyanazon jog iránt ugyanazok a felek - ideértve azok jogutódait is - egymás ellen új keresetet indíthassanak, vagy az ítéletben már elbírált jogot egymással szemben egyébként vitássá tehessék (anyagi jogerő).

Abban az esetben, ha a keresettel érvényesített követelést az elsőfokú bíróság ítélt dolognak minősítette volna, akkor helyt kellett volna adnia az alperesek elsődleges ellenkérelmének, és a pert a Pp. 130. § (1) bekezdés d) pontja és 157. § (a) pontja alapján meg kellett volna szüntetnie, és nem lett volna jogi lehetőség a kereset ítéletben történő elutasítására.

A felperes értelmezésével szemben az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásából az tűnik ki kétséget kizáróan, hogy az elsőfokú bíróság nem találta megalapozottnak az alperesek ítélt dologra alapozott, a per megszüntetésére irányuló ellenkérelmét, ezért a felperes követelését érdemben bírálta el.

Az ítéltábla egyetértett az elsőfokú bíróságnak az ítélt dolog hiányával kapcsolatos jogi álláspontjával. A felperes a jelen perben ugyanis a Fővárosi Bíróság 15.P.634.305/2004/58. számú ítéletének jogerőre emelkedése után bekövetkezett károk megtérítése iránti követelését érvényesítette. Ezeknek a károknak a bekövetkezése a felperes korábbi perben érvényesített követelését megalapozó tényekhez képest új tények, így a jelen perben érvényesített követelések a korábbi perben érvényesített követelésektől eltérő ténybeli alapból származnak. Emiatt a Fővárosi Bíróság 15.P.634.305/2004/58. számú ítéletének jogerőre emelkedése nem zárta ki az ítélet jogerőre emelkedését követően keletkezett károk megtérítése iránti követelés perbeli érvényesítését. De az ítélt dolog tárgya nem csak a keresettel érvényesített követelésről való döntés, hanem a döntés alapjául szolgáló releváns tények és jogi okfejtések is.

Az alperesek kártérítési felelősségét megalapozó tényeket - az alperesek magatartásának jogellenességét és felróhatóságát, a felperes kárának bekövetkezését, a kár összegét, valamint az alperesek felróható magatartása és a kár bekövetkezése közötti okozati összefüggést - a Fővárosi Bíróság a

15.P.634.305/2004/58. számú ítéletével jogerősen elbírálta, az abban kifejtett jogi okfejtés köti a feleket és a bíróságot is. Az ítélet indokolása szerint a Fővárosi Bíróság a 57.Pf.24.478/1994/5. számú ítéletével a felperes terhére megállapított, ténylegesen teljesített tőke és a tőke után számított késedelmi kamat, összesen 3.706.582 forint tekinthető a felperes olyan kárának, ami okozati összefüggésben áll az alperesek felróható magatartásával, és amit az alperesek kötelesek megtéríteni, de ebből a jogerős ítélet csak 2.916.135 forint bekövetkezett kárt ítelt meg.

Erre figyelemmel a perben azt kellett vizsgálni, a felperes teljesített-e Fővárosi Bíróság a 57.Pf.24.478/1994/5. számú ítélete alapján tőke és késedelmi kamat fizetést **P. L.** örököseinek a Fővárosi Bíróság a 15.P.634.305/2004/58. számú ítéletének jogerőre emelkedését követően.

A Fővárosi Bíróság a 15.P.634.305/2004/58. számú ítélete szerint a felperes az ítélet meghozataláig a tőke és késedelmi kamat tartozásból összesen 2.916.135 forintot fizetett meg a jogosultnak.

A Fővárosi Bíróság a 57.Pf.24.478/1994/5. számú ítélete alapján a felperest terhelő tőke és késedelmi kamat tartozás annak teljes kiegyenlítése időpontjában - amikor az alperesi beavatkozó a felperes lefoglalt követelését megfizette ifj. **P. L.-nak** - 3.706.582 forint volt.

Mindezek egybevetése alapján megállapítható, hogy a felperes a Fővárosi Bíróság a 15.P.634.305/2004/58. számú ítéletének jogerőre emelkedése után 790.447 forint tőkét és késedelmi kamatot teljesített. Ez a kiadás a felperes vagyonában csökkenést okozott, abból a felperesnek kára keletkezett. Ez a kár okozati összefüggésben áll az alperesek szerződésszegésével, ezért az alperesek a kárt kötelesek megtéríteni a Ptk. 318. § (1) bekezdése és a Ptk. 339. § (1) bekezdése alapján.

Az ítélőtábla egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy a Fővárosi Bíróság 57.Pf.24.478/1994/5. számú ítéletével megállapított tőkét és késedelmi kamatot meghaladó felperesi kiadások felmerülése kizárólag arra vezethető vissza, hogy a felperes nem a Ptk. 4. § (4) bekezdésében előírtaknak megfelelően, az adott helyzetben általában elvárható módon járt el, mert nem teljesítette önként a jogerős ítéletet. Az ítélőtábla álláspontja szerint, ha a felperes azért nem teljesített önként, mert abban bízott, hogy a jogosulttal egyezsége tud kötni, akkor az egyezségkötés elmaradásának kockázatát és hátrányos következményeit a felperesnek kell viselnie. A végrehajtási eljárás költségei viszont nem az alperesek, hanem a felperes felróható magatartásával állnak okozati összefüggésben, ezért az alperesek nem kötelezhetők ezeknek a költségeknek a megtérítésére a korábbi jogerős ítéletre figyelemmel.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta, és az alpereseket 790.447 forint tőke és utána 2008. augusztus 1. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű

késedelmi kamat egyetemleges megfizetésére kötelezte. Az ítélet részbeni megváltoztatása következtében a felperes kisebb részben pernyertes lett, ezért a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján az alpereseket megillető elsőfokú perköltség összegét a felek pernyertességének-pervesztességének arányához igazodó összegre szállította le.

A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperest másodfokú perköltség megfizetésére.

Budapest, 2013. január 25.

Világhyiné Dr. Böcskei Terézia s. k.
a tanács elnöke

. Lente Sándor s. k.
s. k.
előadó bíró

Dr. Csóka István

bíró

A kiadmány hitelül:
dr. Remesné Sütő Petra
bírószági ügyintéző